

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019-7268

Doknr.
18968

Dato
11-11-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 15. oktober 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 39 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 39:

”Vil ministeren redegøre for årsagen til, at der i forbindelse med oprettelsen af det nye familieretlige system er blevet foretaget en aldeles utilstrækkelig vurdering af de økonomiske konsekvenser, som medfører, at der nu er uacceptabelt lange sagsbehandlingstider i Familieretshuset?”

Svar:

Aftalen om et nyt familieretligt system er indgået under den tidligere VLAK-regering med samtlige Folketingets daværende partier, og de økonomiske konsekvenser har desværre været baseret på et utilstrækkeligt grundlag. Det er meget beklageligt.

Aftalepartierne ønskede en grundlæggende ændring af det familieretlige system. Barnet og dets trivsel i sagsforløbet skulle i fokus, og familierne skulle mødes med en helhedsorienteret tilgang til deres uenigheder og udfordringer, hvor systemet tilpasser sig familiens behov. Til baggrund har jeg som bilag vedlagt det temapapir om de økonomiske forudsætninger, som indgik i forhandlingerne om et nyt system i 2018. I dette papir henvises til et økonomisk skøn i forbindelse med regeringsudspillet fra juni 2017. En oversigt over det skøn er derfor også vedlagt som bilag.

Det nye familieretlige system bygger på en konflikthåndterende tilgang til familiernes problemer, og der er fokus på at støtte forældrene i selv at kunne håndtere fremtidige situationer og støtte forældrene i at holde fokus på barnets perspektiv. Denne tilgang betyder, at der i langt højere grad end i den tidligere myndighed – Statsforvaltningen – er behov for et fysisk møde med familien og også i videre udstrækning behov for håndtering af familiens situation via tværfaglighed. Dermed er brugen af skriftlig sagsbehandling begrænset i forhold til tidligere, og tilbud om rådgivning, samarbejdskurser, mægling m.v. udgør en langt større del af opgavevaretagelsen.

I forbindelse med arbejdet med en fokuseret indsats for at rette op på underfinansieringen af Familieretshuset kan jeg således konstatere, at Familieretshuset skal afholde langt flere møder, end Statsforvaltningen gjorde. Ressourcetrækket ved den omfattende kvalitetsforbedring af det familieretlige system synes undervurderet i de oprindelige forudsætninger. Dette har ført til, at der er afsat for få årsværk til det antal møder, som skal afholdes i Familieretshuset.

Vurderingen af merudgifterne til højere kvalitet i det nye familieretlige system er, som jeg har forstået det, baseret på oplysninger fra Statsforvaltningen, som ikke har haft den fornødne datakvalitet, herunder har man f.eks. ikke kunnet angive, hvad prisen på

den enkelte sag er, men alene på den samlede sagsmængde. Meget tyder på, at man ved beregningerne ikke i tilstrækkelig omfang har taget højde for, at der er grundlæggende forskelle i den tidligere sagsbehandling og den sagsbehandling, som familierne nu mødes med, hvor der er fokus på individuelle og tilpassede forløb.

Forudsætningerne bag reformen er således i nogen udstrækning dannet på baggrund af erfaringsbaserede oplysninger om det tidligere tidsforbrug og det forventede tidsforbrug ud fra det skitserede nye system. En erfaringsbaseret tilgang vil traditionelt være forbundet med stor usikkerhed. Med oprettelsen af Familieretshuset er der samtidig skabt et nyt system ud fra et ønske om grundlæggende ændringer på det familieretlige område, hvilket betød, at visse skøn ikke kunne baseres på erfaringer fra det eksisterende system. Dermed øges usikkerheden for skønnet yderligere.

Hovedforklaringen er således, at det ikke i tilstrækkeligt omfang stod klart, hvor ressourcekrævende ambitionsniveauet i det nye system ville være. Derfor er der skønnet for lavt, og derfor er der ikke afsat tilstrækkelige midler til at finansiere det nødvendige antal nye medarbejdere.

Derudover er der identificeret en række elementer, som yderligere har bidraget til den økonomiske udfordring i Familieretshuset. Således skulle 5.000 allerede verserende sager i overgangen til det nye system omvisiteres i overensstemmelse med inddelingen af ansøgninger m.v. i § 5-, § 6- og § 7-sager. Endvidere indikerer data, at der kan være flere komplekse og ressourcekrævende § 7-sager end forudsat. Endelig har klargøring og upload af sager til domstolenes sagsportal vist sig at være mere tidskrævende end forventet.

Der er med regeringens finanslovsforslag for 2020 reserveret 117 mio. kr. til situationen i Familieretshuset. Den endelige udmøntning af midlerne sker med aftale om finansloven for 2020.

Der gennemføres primo 2020 en forretningsanalyse af Familieretshuset, der skal give bedre data og viden om tidsforbruget i styrelsen, for at der på det grundlag kan tages stilling til den rette fremtidige finansiering af Familieretshuset.

Med venlig hilsen

Astrid Krag

Bilag 1:

Bilag 1: Tema 10: De økonomiske forudsætninger for ét samlet familieretligt system (marts 2018)

Bilag 2: Forudsætninger og økonomi - et nyt familieretligt system (maj 2017)